የሁለት ሺሕ ዓመቱ ፍጻሜ የደግ ነገር ሁሉ ፍጻሜ እንዳይሆን

ጠዋትም ሚለኒዬም ማታም ሚሊኔዬም። የሚሊኒዬሙ ግቦች፣ የአዲስ ሺሕ ዓመት ስትራቴጂ፣ የስሥራ ምዕቱ በዓልን ምክንያት በማድረግ፣… ሁሉም ይናገራል። ዕቅዱን፣ አሳቡን፣ ቅዠቱንም ይቀባጥራል። አንዳንዱ ደግሞ ክፋቱንም ጭምር ዐውቆም ይሁን ሳያውቅ ያገማዋል። የእኛ አስተሳሰብ ለሀገር እድገት፣ የእኛ ሃይማኖትም ለዚህ ይጠቅማል፣… እያሉም የጥፋት አዋጃቸውን በመለፈፍ የሚያደነቁሩን አሁን እየበዙ መጥተዋል። «ሆድ ያባውን ብቅል ያወጣዋል» እንደሚባለው ሚሊኒዬሙ ብቅል ሆኖባቸው ዘንድሮ የለፈለፉት ብዙ ናቸው። አልፎ እናየው ይሆን?… ሚሊኒዬሙን።

ፈዋሽ ነኝ ባዩ በሦስት በአራት አቅጣጫ ይሯሯጣል። አንዱ ጠበል አጥማቂ ነኝ ብሎ ቤተ ክርስቲያን አካባቢ ተጠግቶ በእግዚአብሔር ስም ይነግዳል። ቅዱስ ነኝ፣ የበቃሁ ነኝ፣ ለዚህ ዘመን እግዚአብሔር አዘጋጅቶ የላከኝ ነኝ፤ እኔን ብቻ ስሙ። እመቤታችን ልካኛለች፤ የሚሠራ ክህነት የለም፤ አታስቀድሱ ወደ እኔ ብቻ ኑ ይላል። ሰይጣን በእውነት በግልጽም ቢመጣ ከሰዎች ተከታይ እንደማያጣ ያሳየው ሕዝባችንም ለዚህ ዓይነት አጭበርባሪዎች የሚገብረው ጊዜና ገንዘብ አላጣም።

ከቤተ ክርስቲያን ሲያባርሩት ቤት እየተከራየ በተለየየ አጋንንታዊ ጥበብ ግልጽና ተራ በሆነ ማጭበርበር በእግዚአብሔር ስም የሚነግደው ነጋዴ በሥጋውና በኃጢአቱ ገቢያ ያተረፈ ይመስላል። «የዔሊም ልጆች ምናምንቴዎች ነበሩ፤ እግዚአብሔርንም አያውቁም ነበር» 1 ሳሙ. 2.02 ። ተብሎ እንደተጻፈ እግዚአብሔርን የማያውቅ አ ዋቂ፣ እግዚአብሔርን የማያውቅ ካህን፣ እግዚአብሔርንም የማያውቅ መምህር፣ እግዚአብሔርን የማያውቅ ዘማሪና…. እንዳይበዛ የአሁኑ ወቅት ሁኔታ ያስፈራል። ሰዎች ከበሽታቸው የመዳንና መጻኢውን የማወቅ ፍላጐታቸው ሁልጊዜም ስለሚኖር ጥንቱንም እናድናለን፣ እንዲህ እናደርጋለን ወደሚሉ ሰዎች ሁልጊዜም ይሔዱ ነበር። ነገር ግን ሰዎቹ እናውቅልሃለን፣ እናድንሃለን ይላሉ እንጂ እግዚአብሔር ልኳናል፤ ማርያም ልካኛለች፤ ገብርኤልም እንዲህ ብሎኛል ብለው አያውቁም። ለካስ ይህም ደግ ነገር ኑሮ ደግ ጠንቋይ ጠፋ ማለት ነው። ግሩም ..
የድሮውም ’ንጨ ለየት ያለ ነበር፤ ማለት ይቻላል። ራሱ ያመነ ቀን ሌሎቹ ያላመኑ ስለሚመስለው ና ኢየሱስን ተቀበል ቢልም ጥ ላቸውን አውጥ ቶ በይፋ አይደነፋም ነበር። አሁን ግን በሚሊኒዬሙ እድሜያቸው ሲያስሉት እንኳን በኢትዮጵያ በዓለምአቀፍ ደረጃም ከአባታቸው ከሉተር ጀምረው ሲቆጥሩት ግማሽ ሚሊኒዬም አልሞላቸው ሲል ሦስት ሺሕ ዓመታት ሕዝብን በፍቅር ሀገርን በአንድነት አጽንታ የመጣችው ቤተ ክርስቲያን ላይ መዛት ምን ይሉታል። ለዚህ እንደማስረጃ ሰኔ 2 ቀን1999ዓ.ም በመስቀል አደባባይ ላይ ለጠሩት ኮንፈረንስ ያሠራጩትን በራሪ ወረቀት እንደማስረጃ መጥቀስ ይችላል። «ሦስት ሺሕ ዘመን ከፍ ብለው የነበሩ ተራሮች በሚሊኒዬሙ «በእግዚአብሔር ክብር ይደነግጣሉ» .. » ይላሉ። በዓሉን የሚጠቀሙት የሦስት ሺሕ ዓመት ታሪክ ለማፍረስ ነው ማለት ነው። እነዚህ ሰዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ተራሮች የተባሉ እነማን እንደሆኑ እንኳን ሳያውቁ እንዲህ የሚያቃዠቸው ከቶ ምን ይሆን? ቤት የሌለው ቤት በመሥራት ቤት ካለው ጋር ለመስተካከል ማሰብ ሲገባው ቤት ያለውን ቤቱን በማፍረስ ለመስተካከል ማሰብንስ ምን ይሉታል? መስቀል አደባባይ ላይ የጸረ መስቀል ኮንፈረንስ ማካሔድ ሚሊኒዬሙን ለማጭት፣ ለጥፋትና ጥ ንታዊ ቅርስነቱንም ለማጥ ፋት ካልሆነ በቀር ለምን አገልግሎት ሊባል ይችላል? እንግዲህ የ’ንጨም ደግ ኑሮት አሁን ጠፋ ማለት ነው ወይስ የሚሊኒዬሙ ጣጣ?

ከዚህ ሁሉ በላይ የሚያሳዝነው ደግሞ ምድራችን ጽዮንነቷን እንድታጣ እየተባበሩ ያሉት የውስጥ ጠላቶቻችን መሆናቸው ነው። ከንግሥት ሳባ ጀምሮ በኢትዮጵያ የተጠጉትን ታቦተ ጽዮንን፣ መጻሕፍተ አሪቱን፣ ከቁስጥንጥንያ፣ ከሶርያና ከአርመን ከመጡት ቅዱሳን ጋር የመጡትን ንዋየተ ቅድሳት እና ሌሎቹንም ቅርሶች ለማጥፋት የሚካሔደው ዘመቻ አሳዛኝ ነው። በኦሪቱም፣ በዘመነ ክርስትናውም፣ ካህናት፣ ሊቃውንት፣ ቅዱሳንና መጻሕፍቶቻቸው ሁሉ ከዓለም ወደ ኢትዮጵያ መጥተው ተጠጉ። እንኳን እነርሱ መሐመድ እንኳ ሰላም ያለበትን ጥግ የምትሰጠውን ኢትዮጵያን ያውቃታልና ዘመዶቹን ወደ ኢትዮጵያ ላካቸው። ኢትዮጵያም አማናዊት ጽዮን መሆኗን እንኳን ቅዱሳኑን መሐመድንም በማስጠጋት አስመስከረች።

በዚህ ያልተደሰተው ሰይጣን ደግሞ ብስጭቱን ሁሉ የገለጸባቸውን መከራዎች አዘነበብን። ዮዲትን አስነሥቶ ለዐርባ ዐመታት ብዙዎችን ቅርሶች አወደመ። በተለይም ከቀዳማዊ ምኒልክ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን የነበረውን ተጽፎ በአክሱም የተቀመጠውን የኢትዮጵያ የታሪክ መረጃ ላይመለስ አጠፋው። ይህም ከዚያ የተረፈው ቁርጥራጭ ታሪክ ትንሽ ተገኝቶ ሲነገር እንኳ ለዛሬ ሰዎች የፈጠራ ታሪክ እንዲመስላቸው አደረገ። በኋላም በግራኝ አሕመድ ታላቅ ውድመትን አስከተለ። እንግሊዞች በመቅደስ ብዙ መጻሕፍትን አስዘረፈን። ጣልያኖችም የሚቻላቸውን ሁሉ ዘረፉ፤ መውሰድ ያቃታቸውንም አቃጠሉ። የሚመጡት ቱጎሮችና ጐብኝዎችም ሲችሉ በነጻ፣ ሳይችሉ በገንዘብ፣ ሲችሉ እየዘረፉ፣ ሳይችሉ እየገዙ ብዙ መጻሕፍትንና ቅርሶችን ወሰዱአቸው። ይህ ሁሉ ሲፈጸም ግን የኢትዮጵያ ሊቃውንትና አባቶች ዝም ብለው አልሰሟቸም። ሕይወታቸውን እየገበሩ፣ መሥዋዕትነቱን ሳይሰቀቁ የሞት ጽዋ እየጨለጡ፣ ተሸክመው በረሐ ለበረሐ እየዞሩ፣ በዋሻ ወስጥ እየቀበሩ፣ ጊዜው የሚጠይቃቸውን ዋጋ ሁሉ ከከፈሉ በኋላ ሳይቻላቸው ሲቀር በቻ ነበር።

አሁን ያለው ሁኔታ ግን ፍጹም ሌላ ነው። በግራኝ አሕመድ ወረራ ወቅት ካህናት፣ መምህራንና ሊቃውንት በብዛት ተጨፍጭፈው፣ በአንዳንድ ቦታዎች ፍጹም የታረዱበትም ጊዜ ስለነበር ቤተ ክርስቲያንን ለማስከፈት ሲባል በቂ ትምህርት

የሁለት ሺሕ ዓመቱ ፍጻሜ የደግ ነገር ሁሉ ፍጻሜ እንዳይሆን

ሳይግር የሚሰጠው የክህነት አሠጣጥ እስካሁን ስለዘለቀ ለቤተ ክርስቲያን ሀብት ግድ የለሽ የሆኑ እንክርዳዶችም እየበዙ መጡ:: በዚህ ምክንያት አንዳንድ ቅርሶቻችን በራሳችን ሰዎች እየተሸጡ ወደ ውጭ ተሻገሩ:: ከዚህም በላይ ለታቦቴ እሞታለሁ፤ ከደብሬ ጋር እቃጠላለሁ እያለ ማተቡን ብቻ ሳይሆን ቅርሱን ጠብቆ ከኖረው ኩሩ ኢትዮጵያዊ የተወለዱት ልጆችም በአባቶቻቸው መንገድ ላይ የቆሙ አይመስሉም:: ግማሾቹ ተደራጅተው ይዘርፋሉ:: ደካሞቹን የዕቃ ቤት ጠባቂዎች እያሠሩ፣ ጠንካሮቹን እየገደሉ ቤተ መቅደሳችንን መዘበሯት:: ነቢዩ ዳዊት «እንደላይኛው መግቢያ ውስጥ፣ በዱር እንዳሉም እንጨቶች በመጥረቢያ በሮችዋን ሰበሩ:: እንዲሁ በመጥረቢያና በመዶሻ ሰበሩአት:: መቅደስህን በእሳት አቃጠሉ፤ የስምህንም ማደሪያ በምድር ውስጥ አረከሱ» እንዳለው በእውነት ታቦቶቻችን የተደራጀ የኮማንዶ ኃይል እንዳለ በሚያስጠረጥር ሁኔታ ተዘረፉ:: መዝ.›3. 5 - 7 ፡ በዚህም ኢትዮጵያዊ መልክን ለመቀየር ደከሙ::

እነዚህ ወገኖቻችን ያሰለፉብን ጠላቶቻችንም ከሦስት አቅጣጫ የመጡ ይመስላሉ:: አንደኛዎቹ ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት መባሏ የሚያማቸው ናቸው:: አፍሪካዊቷ ጽዮን እያሉም ጥርሳቸውን ይነክሱብናል:: እንኳን ጌጣችን ድሪቶአችንም ያበሳጫቸዋል:: እነዚህ አካላት ታቦቶቻችን፣ መጻሕፍቶቻችን፣ ቅርሶቻችን በሙሉ ጠፍተው ሌሎች የግራ ጽሑፎች በዝተው በነ ነጃሺ የፈጠራ የዘር ሐረግ ቢተካ ደስ ይላቸዋል:: ለዚህም ተኝተው አያድሩም:: ሲቻል በግራኝ ሰይፍ ሳይቻል በነጃሺ ድርሳን ታቦታችንና መጻሕፍቶቻችን እስከ ማደሪያዎቻቸው ቢጠፉ ይደሰታሉ:: ይህም ቤተ ክርስቲያን ሲሰራ ገንዘብ ያወጣ የነበረው በፍቅር አብሮ የኖረው ደግ እስላም እየጠፋ መሄዱን ቁልጭ አድርጐ ያሳያል::

ሁለተኛዎቹ ደግሞ ለክርስትናው የተቆጩ ለሀገር ያሰቡ መስለው የሚናገሩት ናቸው:: በውጭ ሆነው ኢትዮጵያን ወደኋላ ያስቀራት ይህ ጐታች ባሕል ነው ይላሉ:: በውስጥ በአሰማሯቸው አካላትም ደግሞ የኢትዮጵያ ክርስትና አረታዊት ነው በማለት ባሕልና ቅርሳችን ለማጥፋት ገንዘባቸውን ሁሉ ያፈስሳሉ:: ሦስተኛዎቹና የመጨረሻዎቹ ደግሞ ጽዮንን መልሰው ሦስተኛውን ቤተ መቅደስ በኢየሩሳሌም ማነጽ የሚፈልጉት አይሁድ ናቸው:: እነርሱም ታቦተ ጽዮንን ለመውሰድ ባላቸው ኀልም ብዙ እንደሚሠሩ ይገመታል:: እንዲያውም እንደ አንዳንድ አስተዋይ ምእመናን ግምት በጣና ቂርቆስና በአካባቢው፣ በአክሱምና በአካባቢው ልዩ ፍለጋ ይደረጋል:: ከዚህም የተነሣ ታቦታት ይዘረፋሉ፤ ንዋያተ ቅድሳቱ ይጋዛሉ፤ ሌሎችም ሥራዎች ሊሠሩ ይችላሉ:: ሁሉም በዚች ቤተ ክርስቲያን ላይ የጥፋት አዋጁን የመጣሁብሽ ነጋሪቱን ሲጐስም ደግ ነገር ከየት እንስማ ያሰኛል::

እነዚህ ሁሉ በአንድነት የሚሠሩት ሥራ ምድራችን ከጽዮንነት ሕዝቡንም ከበረከት የሚለዩ ይመስላሉ:: ታቦታቱ፣ ንዋያቱ፣ መጻሕፍቱ ከተጋዙ፣ አብያተ ክርስቲያናት ከተቃጠሉ፣ ክርስቲያኖችን ከተሰደዱ፣ ምድራቱ ጸዮንነቷ፤ ቤተ ክርቲያንም የኖኅ መርከብነቷ ወዴት አለ? የምታድነው ከጠፋች፣ መጠጊያቱስ ከተሰደደች የሁለት ሺሕ ዓመት በዓል ማክበሩ ወዴት ላይ ሆኖ ነው? ለዚህ በሚሊየን ወረራ ጊዜ አለቃ አፈወርቅ ዘውዴ ዘቦረና የተቀኙትና በዚህ መጽሔት በውስጥ ጽሑፎች የተገለጸው ቅኔ ምስክር ስለሚሆን የመጨረሻውን ክፍል ብቻ እንመልከተው::

«ወእስከ ኢክህለት ትትከበት
ንዋየ ቅድስት ሀገር እንተ መልዕልተ ደብር
ተሐንፀት፣
ወእምላዕል ዘይዘንም ወዘይነቅህ እምታሕት
ማየ አይኅ አማዕበለነ በመዓልት ወበሌሊት፣
ወእማየ አይኅ ንድኅነ ኢትጸረነ ታቦት
ታቦትነ አራራተ ለርእሳ ኢረከበት::

ትርጉም: «ከላይ /ከውጭ/ የሚዘንመው፣ ከታች /ከውስጥ/ የሚመነጨው መከራ በቀንም በሌሊትም በወረደብን ጊዜ በተራራ ላይ የታነጸችው /ንዋያተ ቅድስት ሀገር/ ንዋያተ ቤተ ክርስቲያን ልትደበቅ /ልትሸሸግ/ እስካልቻለች ድረስ /አልተቻላትምና/:: ከመከራው /ከጥፋት ውኃ/ እንድን ዘንድ ታቦት መርከባችን እንዳትሸከመን ታቦታችን ለራሷ ማረፊያ አራራትን አላገኘችም፡

ብሎ እንደገለጸው በርግጥም በዚህ ዘመን የውጭ ጠላቶቻችን ከውስጥ ባንዳዎቻችን ጋር ቤተ ክርስቲያናችን ላይ በሚያደርሱት መከራ ታቦቶቻችንና ንዋያተ ቅድሳት ማረፊያ አጥተው እስከ መንከራተት ደርሰዋል ቢባል የሚጋነን አይሆንም:: በዚህም ከደረሰብን ቅጣትና መሳለቂያነት አንጻር በቅዱሱ ቃል «አቤቱ አሕዛብ ወደርስትህ ገቡ፣ የቅድስናህንም መቅደስ አረከሰሱ... ለጐረቤቶቻችን ስድብ ሆንን፤ በዙሪያችንም ላሉ ሳቅና ዘበት:: አቤቱ እስከ መቼ ለዘላለም ትቆጣለህ? ... የቀደመውን በደላችንን አታስብብን ምሕረትህ በቶሎ ታግኘን እጅግ ተቸግረናል» ማለት ይጠበቅብናል:: መዝ›8. 1 - 03 ::

ይህ ሁሉ ካልሆነ ግን ዝጉሃኑን እንደኤርምያስ፣ መሬታችንን እንደ ኢየሩሳሌም የምስጢር ሥራ እንዲሠሩለን መለመኑ ሳይበጀን አይቀርም:: የሚታመን ትውልድ ሲጠፋና መዓትና መቅሰፍት ሲበዛ፣ ፍርሃትና ሐፍረት ሲረሳ ካለዚህ ምን ሊታሰብ ይችላል:: እስራኤል በበደሉና ተነግረው አልሰማ ባሉ ጊዜ ነቢየ እግዚአብሔር ኤርምያስ ስለንዋያተ ቅድሳቱ «ተሠውረን ስለምናገለግልበት ንዋየ ቅድሳት ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለህ በላያቸውስ ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለህ::» ብሎ ጠየቀ:: ጌታ እነሱን ወስደህ በምድር በውሚች ላይ የፈጠረሽ በሰገነት ክፍልም የከፈለሽ የፈጣሪሽ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተሽ ጌታሽን ተቀበዪ፣ ዘሩባቤል እስኪመጣ ድረስ ገንዘብሽንም ጠብቂ በላት አለው» ተብሎ እንደተጻፈ ሰው በጠፋ ጊዜ ምድር አደራ ተቀብላ ተወጣች:: አሁንም በእኛ ዘመን ሁሉንም ካጠፋነው ሀገራችንንና ቤተ ክርቲያናችንን በማራቆት ከክብር እያዋረድን እንደሆነ ለትውልዳችን ማስረዳት ያስፈልጋል::

የሁለት ሺሕ ዓመቱ ፍጻሜ የደግ ነገር ሁሉ ፍጻሜ እንዳይሆን

ሁላችንም ለወገኖቻችን ቅርሶቻችን በመዝረፍና በማሻገር ሀገራችንን ከጽዮንነት አናውጣት እንበላቸው:: ሰውም ካልሡማ አባቶች ሆይ እንደ ነቢዩ እንደ ኤርምያስ አደራውን ለምድራችን ስጡ ልን:: ምድር ሆይ አንቺም እንደ ኢየሩሳሌም አባክሽን ንዋያተ ቅድሳቶቻችንን ከባቢሎን ምርኮ /ከአሕዛብና ከመናፍቃ ምዝበራ ከይሁዳም ስርቆት/ ሰውሪልን እንበላት::

ከዚህ ሁሉ በላይ እያሳሰበን ያለው ግን ከሁለም አቅጣጫ የሚጐስመው የማንአለብኝነት ነጋሪት የመቻቻልንና አብሮ የመኖሩን ባሕል እየሸረሸረውና ትርጉም እያሳጣው መሔዱ ነው:: በተለይ በአሁኑ ሰዓት ከላይ ቀደም ብለን ከጠቀስናቸው አካላት በመጀመሪያዎቹ በሁለቱ እየተፈጸመ ያለው ጉዳይ አስቸኳይ መፍትሔ የሚያሻው ነው:: መስቀል አደባባይ ለጸረ መስቀል ኮንፈረንስ የሚፈለግበት ምክንያት መቻቻልን ለማጥፋት ካልሆነ ለምን ሊሆን ይችላል? ቤተ ክርስቲያን አካባቢ ሆን ብሎ ሒዶ መጮኸና መረበሽስ ምን ዓይነት ነገር መሻት ነው? እነዚህንና ሌሎቹንም ሁኔታዎች ስናያቸው የሁለት ሺሕ ዓመቱ መጨረሻ የመቻቻልና አብሮ በሰላም የመኖር ባሕል መጨረሻም እንዳይሆን ያሰጋል:: ለዚህ ደግሞ ሐላፊነት የሁሉም አካላት እንጂ የመንግሥት ብቻ ወይም የእምነት ተቋማቱ ብቻ አይመስልም:: ለዚህ የሚያስፈልገውን ሁሉ በማድረግ የሁለተኛው ሺሕ ዓመት ፍጻሜ ችኩልነት፣ ጠብ አጫሪነት፣ እና ጸብና ግጭት የሚዘገበት እንጂ መቻቻልና ተግምኖና ተከባብሮ መኖር የሚፈጸሙበት እንዳይሆን ሁሉም ወገን ሓላፊነቱን ሊወጣ ይገባዋል እንላለን:: ው

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

Mahibere Kidusan©2005, All Rights Reserved
አስተያየት ለመስጠት: webmaster@eotc-mkidusan.org